О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 36552

гр. София, 23.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 81 състав,** в закрито заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **10119** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Образувано е по жалба от А. К. Т., чрез адв.С., а срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 26-1030-001039/06.07.2026 г издадена от Началник група към ОДМВР П., Сектор „Пътна полиция“ П. за налагане на ПАМ по чл.171 т.2 А б. а от ЗДвП.

С постъпила допълнителна молба е направено особено искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 172, ал.6 от ЗДвП, за спиране на изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт Посочва се, че автомобилът, чиято регистрация е прекратена, се ползвал от близък роднина/ неконкретизиран/, който превозвал дете от и до детска градина. Посочва се, че водачът на автомобила, на когото бил съставен АУАН за претендирано административно нарушение, бил съпруг на жалбоподателката- собственик на автомобила. При тези фактически твърдения/ доказателствено неподкрепени/ се иска спиране.

В случая, видно от материалите по преписката, е наложена ПАМ по чл. 171, т.2а, б.а ЗДвП- прекратяване регистрацията на л.а. Б. с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, затова, че МПС- то е било управлявано, след изтичане на една година от датата на издаване на документ за пребиваване от О. Т., чужденец, дългосрочно пребиваващ в Република България, притежаващ свидетелство, изд. от Р.Т., респ. което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш., за което му бил съставен АУАН, като в АУАН е записано нарушение на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл.172, ал.6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка по чл.171 ЗДвП. Приложима в случая е нормата на чл.166, ал.4 АПК, според която допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2. Като оспорващо самата заповед, дружеството- собственик на МПС, е легитимирано да търси спиране на предварителното й изпълнение. Следователно, подаденото с жалбата искане се явява допустимо.

Съгласно чл.166, ал.2 АПК, приложима на основание ал.4, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Тежестта на доказване е за жалбоподателя, подал искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение. Предмет на доказване е възможността предварителното изпълнение на административния акт да му причини значителни и/или трудно поправими вреди, като анализът следва да се направи въз основа на обстоятелства настъпили след издаване на ЗПАМ.
Следователно, за да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, че това изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда / чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК/. От своя страна,вредата в принципен план може да бъде имуществена/ загуба или пропусната полза/ и неимуществена. Вредата обаче трябва да е значителна или да има такова отражение за молителя, че той трудно да може да я поправи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. В тежест на жалбоподателя е също така да обоснове наличие на свой интерес, който да е равен по значимост на държавния или обществения и да докаже, че са налице посочените предпоставки за спиране на предварителното изпълнение. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.
В случая горните условия не са налице. По силата на чл.1,ал.2 от ЗДвП, целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. Целта на прилагането на процесната ПАМ по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Защитените обществени отношения са с висока значимост, според законодателното разрешение, като управлението на МПС е правно регламентирана дейност, източник на повишена опасност за здравето и живота на участниците в движението по пътищата. Предварителното изпълнение на процесната заповед е допуснато по силата на закона в обществен интерес, на който в случая не е противопоставен доказан застрашен или накърнен личен интерес на жалбоподателя със същата или по-висока степен на значимост. Жалбоподателят, върху когото лежи доказателствената тежест, не е доказал твърденията си по искането. Освен това тези твърдения / че прекратяването на регистрацията на МПС е пречка за превоз чрез въпросния автомобил/, освен че сочи на вреда, която не е труднопоправима, предвид наличието на обществен транспорт и други възможни алтернативни решения по преодоляване на причинените неудобства на жалбоподателя, не визират „нови обстоятелства“, а са последица от предварителното изпълнение на ЗППАМ. Наред с това, изложените доводи, дори да бяха доказателствено обезпечени от страна на жалбоподателя, не биха могли да обосноват наличието на особено значим личен интерес, който да е противопоставим/ поне равен по степен/ на обществения интерес, презюмиран от законодателя, за да допусне предварителното изпълнение на ПАМ по осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения. В принципен план, всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171 от ЗДвП.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III о., 81 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК на А. К. Т., чрез адв.С., за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ЗПАМ/ № 26-1030-001039/06.07.2026 г издадена от Началник група към ОДМВР П., Сектор „Пътна полиция“ П. за налагане на ПАМ по чл.171 т.2 А б. а от ЗДвП.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на Република България в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

На основание чл. 138 от АПК, препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: